

ג. כמה דברים אישית — אודותי:
 1. יש לי B.A. בפסיכולוגיה, אמנם, אך אני לא פסיכולוגית.
 2. אני עובדת במרכז לשיקום עיוורים בבאר-שבע — ולא במרכז לעיוור.
 3. עיקר העבודה שלי היא עם מבוגרים עיוורים — ולא ילדים ולא עם נכי צה"ל. אין רובין, באר-שבע

רובין

תינו — העיוורים.
 ב. אני לא "תקפתי" כלל את משרד הסעד משום שלדעתי — דווקא השרות ל עיוור של משרד הסעד עושה הכל — בי תחום האפשר — למנוע מהעיוור להיפך מיקרה סעד.

הפסיכולוגית

העיוורת

מכתבי זה מתייחס לכתבה "הפסיכולוגית העיוורת" (העולם הזה 1742). אני רוצה לציין כמה מהדברים החשובים ביותר, שלא נכתבו כפי שאמרת: א. רציתי לציין לכתב כי המיקרה הי קלאסי של עיוור באמת לא קיים וכן שה עיוור אינו זקוק לרחמנות של הציבור ובהחלט לא ביקשתי — תנו להעיוורים צ'אנס ותראו שלא תצטערו. אינני חושבת שאני מיקרה כלי כך יוצא דופן. אני רק מבקשת לציין את העובדה שקיבלתי את שיקומי באחירה חיובית יותר, מקום בו העיוור מתקבל בחברה ככל השאר, עדיכדי כך, שלא נכתבים מאמרים בעיוונוים אודי

בצה"ל (בגלל נכות, למשל), ממהנדס רע, בעל עבר קרבי.

יש בממשלתנו כמה שרים רעים בעלי עבר צבאי מפואר, כך ששני הדברים: הצבא והלימודים האקדמאיים פשוט אין לקשור אותם זה בזה.

שיקה מורגן, חיפה

ציירות

הכוכבים

סיפורן של ציירות הכוכבים (העולם הזה 1743) ממש נוגע ללב. הוא מזכיר לי את אותן בתולות שזו להן תמיד "הפעם הראשונה", וכמובן, זה תמיד "כואב".

רודי מור, תל-אביב

קוראים השוהים מכתבים מתבקשים לנסח אותם בקצרה. עדיפות תינתן למצרפים תמורת לכתביהם.

יש לך הפתעה נעימה אל תחזיק אותה במגירה!

תעודות מלווה קליטה ומלווה בטחון

הפקד אותן בבנק לאומי. אצלנו הן בטוחות ואנו גם נגבה בשבילך את הרבית ואת הקרן בכוא המועד.

בנק לאומי
 לישראל בע"מ

פרטום א. טל